

Kárpátok alja

A nyáron Erdélyben voltunk a Kárpátok aljában apukámmal és öcsémmel.

Nagyon szép helyeket láttunk: volt duzzasztó, volt olyan folyó amiből inni lehetett olyan tiszta volt a vize. Ez a folyó a hegyekből jött le. Volt egy nagy erdő, ahol medvék is mászkáltak, de nem láttunk szerencsére egyet sem.

Volt egy asszony, aki a kecskéjét sétáltatta. Ő a hegyen élt, ahol nagyon sok állatot tartanak. Az alig két hónapos kecske nagyon barátságos volt. A kecske nem akart a gazdájára hallgatni, ezért a gazdi futott utána és kiabálta, hogy álljon meg.

Aztán mentünk tovább. Pár kilométerrel arrébb már látni lehetett sziklákat és egy barlangot, valamint egy olyan lyukat, ami magasan volt, olyan ember méretű. A barlangba be is mentünk, de előtte egy kisebb, alig félméteres folyón kellett átkelnünk. A folyó vize alig 6-7 fokos lehetett, mire átértünk görcsölt a lábunk és nagyon fájt, de megérte a szép hely látványáért. Aztán a barlang szájához eljutva k.b. félméteres magasságú fűvön kellett átjutnunk. A barlang szájához érve tűz maradványokat találtunk. Bementünk a barlangba, ahol nagyon sötét volt, csak a telefonom vakujával láttam bármit, miközben videóztam. A barlang végébe érve fölmásztunk egy sziklán és ott volt egy kisebb lyuk, amin átfért egy ember, de addigra már elfáradtunk és mi már nem mentünk tovább.

A barlangból kiérve visszamentünk a folyóhoz, újra átkeltünk rajta, majd nagy örömmre beültünk az autóba és elindultunk haza felé.

Örülök, hogy ilyen szép helyen járhattam. Remélem máskor is eljutok távoli tájakra.